

บันทึก

เรื่อง การตีความกฎหมายว่าด้วยการควบคุมกิจการค้าขาย

อันกระทบถึงความปลอดภัยหรือผาสุกแห่งสาธารณชน

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้แจ้งมายังสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา โดยหนังสือ ที่ ๖๕๑๒/๒๕๐๕ ลงวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๐๕ ความว่า กระทรวงคมนาคมได้เสนอโดยสำเนาหนังสือกระทรวงคมนาคมที่ สร.๒๔๘๘/๒๕๐๕ ลงวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๐๕ ขอให้คณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาให้ความเห็นในปัญหาเกี่ยวกับกฎหมายว่าด้วยการควบคุมกิจการค้าขายอันกระทบถึงความปลอดภัยหรือผาสุกแห่งสาธารณชน กล่าวคือ ตามพระราชบัญญัติควบคุมกิจการค้าขายอันกระทบถึงความปลอดภัยหรือผาสุกแห่งสาธารณชน พุทธศักราช ๒๔๗๑ ได้กำหนดให้การเดินอากาศเป็นกิจการค้าขาย ในกรณีเช่นนี้ปัญหาจึงเกิดขึ้นว่า เฉพาะการดำเนินกิจการเดินอากาศภายในราชอาณาจักรเท่านั้นที่จะต้องได้รับอนุญาตหรือได้รับสัมปทานจากกระทรวงคมนาคมซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ในส่วนที่เกี่ยวกับการเดินอากาศอยู่ หรือว่าจะต้องใช้พระราชบัญญัติควบคุมกิจการค้าขายอันกระทบถึงความปลอดภัยหรือผาสุกแห่งสาธารณชน พุทธศักราช ๒๔๗๑ นี้บังคับแก่การดำเนินกิจการเดินอากาศระหว่างประเทศที่ผ่านเข้ามาเฉพาะอย่างยิ่งการเดินอากาศของบริษัทการบินต่างประเทศที่ใช้สิทธิการบินผ่านและขึ้นลงในราชอาณาจักรไทยตามบทบัญญัติแห่งความตกลงที่รัฐบาลไทยได้ทำไว้กับรัฐบาลของประเทศที่บริษัทการบินนั้นมีสัญชาติโดยถือว่าการเดินอากาศระหว่างประเทศนี้เป็นกิจการค้าขายอันเป็นสาธารณูปโภค ซึ่งจะต้องได้รับอนุญาตหรือได้รับสัมปทานจากกระทรวงคมนาคมเสียก่อนจึงจะดำเนินกิจการเข้ามาในประเทศไทยได้

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย กองที่ ๖) ได้ตรวจพิจารณาปัญหาเรื่องนี้แล้ว มีความเห็นว่า พระราชบัญญัติควบคุมกิจการค้าขายอันกระทบถึงความปลอดภัยหรือผาสุกแห่งสาธารณชน พุทธศักราช ๒๔๗๑ นั้น มิได้มุ่งหมายที่จะควบคุมไปถึงกิจการเดินอากาศของบริษัทการบินต่างประเทศที่ดำเนินกิจการบินระหว่างประเทศ โดยใช้สิทธิบินผ่านหรือขึ้นลงในราชอาณาจักร เพราะการเดินอากาศระหว่างประเทศของบริษัทดังกล่าวนั้นหาใช่พาณิชย์และอุตสาหกรรมของประเทศไทยไม่ ดังที่ได้มีพระราชปรารภไว้ในพระราชบัญญัติควบคุมกิจการค้าขายอันกระทบถึงความปลอดภัยหรือผาสุกแห่งสาธารณชน พุทธศักราช ๒๔๗๑ และเมื่อได้มีพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๘๗ ออกใช้บังคับได้มีมาตรา ๒๘ ซึ่งบัญญัติว่า “ห้ามมิให้อากาศยานต่างประเทศบินผ่านหรือขึ้นลงในราชอาณาจักร เว้นแต่จะมีสิทธิตาม

อนุสัญญา หรือความตกลงระหว่างประเทศ หรือได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากรัฐมนตรี” ก็ทำให้เห็นได้ชัดขึ้นว่า อากาศยานต่างประเทศที่บินผ่านหรือขึ้นลงในราชอาณาจักรนั้น เมื่อได้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ มาตรา ๒๘ นั้นแล้วก็หาต้องปฏิบัติตามบทแห่งพระราชบัญญัติควบคุมกิจการค้าขายอันกระทบถึงความปลอดภัยหรือผาสุกแห่งสาธารณชน พุทธศักราช ๒๔๗๑ ไม่

(ลงชื่อ) หยุด แสงอุทัย

(นายหยุด แสงอุทัย)

เลขาธิการคณะกรรมการการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการการกฤษฎีกา

สิงหาคม ๒๕๐๕